

ΓΕΡΩΝ ΚΛΕΟΠΑΣ

π. ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ ΜΠΑΛΑΝ

ΓΕΡΩΝ ΚΛΕΟΠΑΣ

Ο ΒΙΟΣ, ΟΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ ΚΑΙ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΟΥΜΑΝΟΥ ΑΣΚΗΤΗ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ:

Ευανθία Παπαευθυμίου
Πάυλος Βασιλειάδης

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

π. Βασίλειος Αργυριάδης

Ἐν πλῶ

© Έκδόσεις Έν πλῶ
Κολοκοτρώνη 49, Αθήνα 105 60
Τηλ.: 210 3226343 – Fax: 210 3221238
e-mail: info@enploeditions.gr
www.enploeditions.gr
www.facebook.com/enploeditions.gr

Διόρθωση δοκιμίων: Σοφία Μπουγά

Α΄ έκδοση: Μάιος 2021

ISBN: 978-960-619-088-9

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ: ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ.....	11
Ο πατέρας	15
Η μητέρα.....	18
Τα τέκνα του Αλέξανδρου και της Άννας Ιλίες.....	18
Μαρία.....	18
Βασίλειος.....	19
Γεώργιος (μοναχός Γεράσιμος)	19
Προφίρα	20
Κωνσταντίνος (π. Κλεόπας).....	20
Αικατερίνη	22
Μιχάι	22
Χαρέτα	23
Άλλα δύο τέκνα	23
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ: ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΕΣ	25
Πώς ο μικρός Κωνσταντίνος έγινε τάμα στη Θεοτόκο	27
Τα παιδικά χρόνια.....	28
Η Σκήτη Κοζάντσα.....	29
Πώς οι τρεις αδελφοί γλίτωσαν από τους πειρασμούς της νεότητας	32
Πώς ο διάβολος έβαλε σε πειρασμό τον αδελφό του Γεώργιο.....	34
Πώς δέχτηκαν τον αδελφό Γεώργιο στη Σκήτη Σιχαστρία.....	36
Τα αδέρφια Βασίλειος και Κωνσταντίνος φεύγουν για το μοναστήρι	37
Υποδοχή στο μοναστήρι και πνευματικές δοκιμασίες	38
Η πνευματική προσωπικότητα του γέροντα Ιωαννίκιου Μορόι	41
Οι πρώτες δυσκολίες του αδελφού Κωνσταντίνου.....	48
Ο ιεροδιάκονος Χριστόφορος ο Ερημίτης	49

Η δύναμη των Ψαλμών.....	52
Το έργο του αδελφού Βασιλείου.....	54
Η προφητεία του Αγίου Επισκόπου Ιωάννη.....	55
Το συγκλονιστικό τέλος του αδελφού Βασιλείου.....	56
Τα έργα και η κατάληξη του μοναχού Γεράσιμου Ιλίε.....	57
Το μοναδικά οράματα του αδελφού Κωνσταντίνου.....	62
Ο αδελφός Κωνσταντίνος νεωκόρος.....	63
Ο αδελφός Κωνσταντίνος εικονογράφος.....	66
Ο μοναχός Γαλακτίων Ιλίε	
Ο πρώτος πνευματικός πατέρας.....	67
Με τα κοπάδια στη Σιχαστρία.....	72
Προσευχή και υπακοή.....	75
Πώς ο αδελφός Κωνσταντίνος θεραπεύτηκε από μια ασθένεια.....	75
Ένα θαύμα του Αγίου Ιωάννη του Νέου.....	76
Συνάντηση με τον μοναχό Ιλίε Ιακώβ (τον Άγιο Ιωάννη Χοτζεβίτη τον Ρουμάνο).....	76
Στράτευση.....	77
Ο όρκος του μοναχού Παΐσιου με τον αδελφό Κωνσταντίνο.....	79
Μια δοκιμασία φιλαργυρίας.....	81
Μοναχική κουρά.....	82
Πυρκαγιά στη Σιχαστρία.....	84
Πώς ο μοναχός Κλεόπας εκλέχτηκε αναπληρωτής ηγούμενος.....	87
Στη θέση του ηγούμενου.....	90
Το τέλος του γέροντα Ιωαννίκιου Μορόι.....	91
Πώς ο μοναχός Κλεόπας εκλέχτηκε μόνιμα ηγούμενος.....	92
Η Σκήτη Σιχαστρία την περίοδο 1945-1946.....	94
Ο Άγιος Επίσκοπος Ιωάννης από τα βουνά της Σίγλα και ο π. Κλεόπας.....	96
Η Σκήτη Σιχαστρία αναβαθμίζεται σε μοναστήρι.....	99
Η μητέρα του π. Κλεόπα καλογερεύει.....	102
Ένα θαύμα από τη Θεοτόκο.....	104

Ο καθαγιασμός του νέου παρεκκλησίου.....	106
Χαρές και δυσκολίες.....	107
Πώς ο π. Κλεόπας έσωσε μια γυναίκα από τον θάνατο.....	110
Ο π. Παΐσιος στο τάγμα των μοναχών της Σιχαστρία.....	111
Η πρώτη αναχώρηση του αρχιμανδρίτη Κλεόπα στα βουνά.....	112
Ο αρχιμανδρίτης Κλεόπας ορίζεται γέροντας στη Σλάτινα.....	117
Καθοδηγητής και άλλων μοναστηριών στη Μολδαβία.....	119
Πώς ο π. Κλεόπας απέφυγε τη θέση του στάρετς στη Μονή Νεάμτς.....	120
Η δεύτερη αναχώρηση του αρχιμανδρίτη Κλεόπα στα βουνά, 1952-1954.....	122
Ιεραποστολική δράση σε παλαιοημερολογίτες.....	129
Προσκύνημα σε άγια μοναστήρια.....	130
Η Μονή Σιχαστρία μεταξύ 1949 και 1959.....	132
Η Εκκλησία υπό διωγμό, 1959-1964.....	135
Τρίτη αναχώρηση στο βουνό.....	137
Η Σιχαστρία χωρίς τον π. Κλεόπα.....	139
Τα δάκρυα της μοναχής Αγκαφίας.....	141
Ο π. Κλεόπας επιστρέφει στη Σιχαστρία.....	143
Η πνευματική δράση του π. Κλεόπα.....	145
Συμβουλές προς τους μοναχούς.....	150
Συμβουλές για τους πιστούς.....	153
Οι πνευματικοί του π. Κλεόπα.....	155
Δύο γέροι μοναχοί προικισμένοι με το θείο δώρο της προσευχής.....	157
Η ιστορία μιας χριστιανής που είχε το θείο χάρισμα της προσευχής.....	159
Προσκύνημα στον Πανάγιο Τάφο και στο Όρος Σινά.....	160
Στον Άθω και σε άλλα άγια μέρη.....	162
Ο ιερομόναχος Παΐσιος και ο αρχιμανδρίτης Κλεόπας.....	168
Τα βιβλία του αρχιμανδρίτη Κλεόπα.....	174
Η «εκπαίδευση» του αρχιμανδρίτη Κλεόπα.....	179

Πνευματικά καθήκοντα	182
Προσευχή.....	182
Νηστεία	186
Υπακοή.....	187
Δάκρυα.....	188
Μνήμη θανάτου	189
Καρτερία	189
Ησυχία	190
Ταπεινοφροσύνη.....	191
Ένας ηγούμενος-ιεραπόστολος.....	192
Κήρυγμα.....	192
Υπεράσπιση της ορθόδοξης πίστης.....	193
Ελεημοσύνη.....	194
Πνευματικότητα.....	195
Εξατομίκευση διδασκαλίας.....	197
Ο ιερέας Δημήτριος Μπεζάν γράφει στον π. Κλεόπα	198
Σωματική ταλαιπωρία	201
Ο τελευταίος χρόνος.....	202
Οι τελευταίες μέρες	203
Εκδημία εις Κύριον.....	204
Η κηδεία.....	207
Το σαραντάήμερο μνημόσυνο του π. Κλεόπα	209
Η τελευταία ανοικτή ομιλία του π. Κλεόπα στην τραπεζαρία της Μονής Σιχαστρία (1 Μαρτίου 1998)	210
ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ: ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΧΕΣ.....	215
ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ: ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ	275

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ

Οπνευματικός μας πατέρας, ο αξιομακάριστος αρχιμανδρίτης Κλεόπας Ιλίο, γεννήθηκε στις 10 Απριλίου του σωτηρίου έτους 1912 στη Σούλιτσα, μια μικρή κοινότητα στο νομό Μποτοσάνι της Μολδαβίας.

Οι γονείς του, Αλέξανδρος και Άννα Ιλίο, ήταν ζωντανά παραδείγματα χριστιανικής ζωής, καθώς αγαπούσαν πολύ τον Θεό, την Εκκλησία και τα παιδιά τους. Πήγαιναν σε κάθε λειτουργία, έκαναν ελεημοσύνες και προσεύχονταν πολύ μαζί με τα παιδιά τους, διάγοντας παράλληλα έναν καθαρό και θεάρεστο βίο.

Το σπίτι τους ήταν σαν εκκλησία. Ο π. Κλεόπας έλεγε πάνω σε αυτό: «Είχαμε ένα ολόκληρο δωμάτιο γεμάτο εικόνες. Έμοιαζε με παρεκκλήσι. Εκεί προσευχόμασταν. Κατά τα μεσάνυχτα σηκωνόμασταν, διαβάζαμε από το Ψαλτήρι, κάναμε εκατό μετάνοιες και στη συνέχεια ξαπλώναμε ξανά στα κρεβάτια μας».

Δεν υπήρχαν διαμάχες, ούτε άσχημα λόγια, ούτε άλλα δυσάρεστα προς τον Θεό πράγματα. Η καθημερινότητά τους κυλούσε ομαλά σαν το γλυκό νερό μιας πηγής. Αυτή ήταν η ζωή που είχαν κληρονομήσει από τους παππούδες τους και η χριστιανική παράδοση που κυριαρχούσε σε εκείνα τα μέρη.

Δεν ήταν τυχαίο ότι σε εκείνη την ευλογημένη από τον Θεό περιοχή γεννήθηκαν πολλοί σημαντικοί για τον τόπο άντρες, αρκετοί από αυτούς μοναχοί, ιερείς και άγιοι, όπως ήταν, για παράδειγμα, ο Άγιος Ιωάννης ο Νέος (1913-1960). Ανάμεσά τους δεν θα ήταν λάθος να συμπεριλάβουμε και τον αξιομακάριστο πνευματικό μας πατέρα, τον αρχιμανδρίτη Κλεόπα Ιλίο, καθώς και τον πνευματικό της οσιότητάς του, τον ιερομόναχο Παΐσιο Ολόρου.

Ήδη από τη γέννησή του ο π. Κλεόπας είχε επιλεγεί από τον Θεό για να γίνει ένας πνευματικός ποιμένας ψυχών και να παρηγορεί τόσο τους καλόγερους και τους ιερείς όσο και το πλήθος των πιστών. Υπήρξε πνευματικός καθοδηγητής όλων εκείνων που έρχονταν να προσευχηθούν κοντά του και ήθελαν να ακολουθήσουν τα βήματα του Χριστού. Ήταν μια ευλογία από τον Θεό για ολόκληρη τη χώρα του.

Το σπίτι στο οποίο γεννήθηκε ο Αρχιμανδρίτης Κλεόπας ήταν σαν μια ζωντανή εκκλησία, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν είχε αντικαταστήσει την καθεαυτή εκκλησία που υπήρχε στο χωριό. Εκεί λειτουργούσε από το 1877 ο γνωστός ιερέας της εποχής εκείνης, Γεώργιος Κιριάκ. Όπως είχε δηλώσει κάποτε η οσιότητά του, οι κάτοικοι της Σούλιτσα άκουγαν τον ιερέα τους σαν να ήταν ο ίδιος ο Χριστός και δεν έκαναν τίποτα χωρίς τη συμβουλή και την ευλογία του. Ως εκ τούτου, η καθημερινή ζωή ήταν ήσυχη, η εκκλησία ήταν γεμάτη πιστούς, και τα πολυάριθμα παιδιά, αποτελούσαν περήφανο στολίδι του χωριού.

Έτσι ήταν τα ρουμανικά χωριά τις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα. Η οικογένεια των γονιών του π.

Κλεόπα είχε ευλογηθεί από τον Θεό με δέκα παιδιά, δύο από τα οποία απεβίωσαν σε πολύ μικρή ηλικία, ενώ τα υπόλοιπα οκτώ (τέσσερα αγόρια και τέσσερα κορίτσια) επέζησαν.

Ο πατέρας

Σύμφωνα με την παράδοση, οι πρόγονοι του π. Κλεόπα ήταν γνωστοί τσομπάνηδες από τη Σίλισα του Σιμπίου, οι οποίοι λόγω θρησκευτικών διώξεων το 18ο αιώνα αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την Τρανσυλβανία και να εγκατασταθούν στο Μποτοσάνι της Μολδαβίας. Οι πρεσβύτεροι της οικογένειας θυμούνταν την ιστορία τριών αδελφών με το επώνυμο Ιλίε που διέσχισαν τότε τα Καρπάθια Όρη με κατεύθυνση τη Μολδαβία. Ένας από αυτούς, ο πρόγονος του π. Κλεόπα, εγκαταστάθηκε στην κοιμητία του Μποτοσάνι.

Ο δεύτερος αδελφός, επίσης μεγάλος κτηνοτρόφος προβάτων, εγκαταστάθηκε στην κοινότητα του Πίπιριγκ-Νεάμτζ και ο τελευταίος απόγονός του, ο Γρηγόριος Ιλίε, αποδήμησε πριν από λίγο καιρό στον Κύριο. Ο τρίτος αδελφός έζησε στο Άγιο Όρος ως ερημίτης και άφησε την τελευταία του πνοή εκεί.

Ο Αλέξανδρος Ιλίε, πατέρας του π. Κλεόπα, γεννήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου του 1871 στη Σούλιτσα. Ήταν ένας άνθρωπος ψηλός, καλοστεκούμενος και οικονόμος. Το 1902 παντρεύτηκε την Άννα Μπέρτσσα από το γειτονικό χωριό Ντρακσάνι, με τον γνωστό ιερέα Γεώργιο Κιριάκ να διεξάγει την τελετή. Ο ίδιος ιερέας επρόκειτο να βαφτίσει αργότερα και τα δέκα παιδιά τους.

Ο Αλέξανδρος ασχολούνταν κυρίως με τη γεωργία και την εκτροφή αμνοεριφίων και βοοειδών. Ήταν ένας από τους πρώτους αγρότες του χωριού. Η οικογένειά του είχε εκατόν πενήντα πρόβατα, πάνω από είκοσι μεγάλα μωσχάρια και τριάντα εκτάρια γης. Σχετικά με τον πατέρα του ο π. Κλεόπας έλεγε τα εξής: Ο Θεός να τον έχει καλά τον πατέρα μου. Ήταν ένας ψηλός, παχουλός άνθρωπος με μια μεγάλη λευκή γενειάδα και πολύ πιστός. Κάθε φορά που είχαμε γιορτή στο χωριό, έπαιρνε τα παιδιά του στην εκκλησία και βοηθούσε τους φτωχούς. Κανείς δεν τον είδε ποτέ να πίνει, να κακολογεί, να καπνίζει ή να κάνει οτιδήποτε κατακριτέο.

Θυμάμαι πως ο πατέρας μου είχε πάρει κάποτε δυο μπότες. Η μάνα μου του είπε: «Αλέξανδρε, με αυτές τις μπότες να πηγαίνεις στην εκκλησιά. Όχι με τα τσαρούχια». Και ο πατέρας μου της αποκρίθηκε: «Έχεις δει ποτέ, γυναίκα, κανέναν άγιο στους τοίχους της εκκλησίας μας να φοράει μπότες; Όχι. Όλοι φορούν τσαρούχια. Με τσαρούχια θα πηγαίνω και εγώ λοιπόν».

Όταν τα πρωινά ήταν να φύγουμε για το σχολείο, η μάνα μας ήθελε να φάμε κάτι πριν βγούμε από το σπίτι ή έστω να πάρουμε λίγο φαγητό μαζί μας. Αλλά ο πατέρας μου της έλεγε: «Όχι! Άφησέ τα, γυναίκα, δε θα πεθάνουν κιόλας». Και όταν επιστρέψαμε από τα μαθήματα, πρώτα παίρναμε ένα κομμάτι αντίδωρο και ύστερα καθόμασταν να φάμε. Οι αδελφοί μου, κυρίως ο Μιχάι, δεν έτρωγαν τίποτα, αν δεν ολοκλήρωναν την ανάγνωση από το Ψαλτήρι.

Αν δεν προσευχόμασταν τουλάχιστον μία ώρα, δε μας έδινε να φάμε. Ακόμα και όταν δεν είχαμε νηστεία, μου έλεγε ο πατέρας μου: «Τώρα δεν είναι ώρα για

φαί. Θα φας το μεσημέρι μετά το σχολείο. Δεν είσαι γουρουύνι να τρως από τα χαράματα».

Ο πατέρας μου μπορεί να μην ήξερε γράμματα, αλλά ήταν θεοσεβούμενος άνθρωπος. Ας τολμούσε κανείς μας να πάει για ύπνο χωρίς προσευχή ή να κάτσει να φάει χωρίς να πει το «Πάτερ Ημών» ή να αρνηθεί να πάει στην εκκλησία, πόσο μάλλον να βωμολοχήσει, να καπνίσει ή να κλέψει κάτι. Η ανοχή του ήταν μηδενική. Είχε μια ζώνη την οποία κρατούσε κρεμασμένη σε ένα καρφί στον τοίχο και την οποία ονόμαζε «Αϊ-Νικόλα». Αν σε έπιανε να κάνεις κάτι, σου έλεγε: «Έρχεται ο Αϊ-Νικόλας! Γι' αυτό, τράβα να προσευχηθείς. Αφού ξέρεις γράμματα, πήγαινε στο Ψαλτήρι και ξεκίνα το διάβασμα, μη σε κάνει με τα κρεμμυδάκια».

Μια μέρα, καθώς επέστρεφα από το σχολείο, βρήκα στον δρόμο κάτι χάμουρα και τα πήγα στο σπίτι. Ο πατέρας μου με ρώτησε από πού τα έκλεψα. Εγώ του απάντησα: «Τα βρήκα στον δρόμο και τα έφερα σπίτι. Σκέφτηκα ότι μπορεί να χρησιμέψουν σε κάτι». Τότε ο πατέρας μου είπε με αποφασιστικότητα: «Θα πας να τα βάλεις πίσω στο σημείο που τα βρήκες, γιατί σίγουρα δεν τα έβαλες εσύ εκεί πέρα». Τότε και εγώ γύρισα στο σημείο και άρχισα να φάχνω στο χώμα τα ίχνη που είχαν σχηματίσει τα χαμούρα, έτσι ώστε να τα βάλω στην ακριβή θέση στην οποία τα πρωτοβρήκα. Ήξερα ότι σε τέτοια πράγματα ο πατέρας μου δεν αστειευόταν. Γέμιζε το σπίτι μας σαν πολυέλαιος και είχε απόλυτη εξουσία πάνω μας».

Ο Αλέξανδρος Γιέ παρέδωσε το πνεύμα του στα χέρια του Κυρίου μας στις 23 Φεβρουαρίου του 1943. Ήταν 72 ετών.

Η μητέρα

Η Άννα Ιλίες, η μητέρα του π. Κλεόπα, γεννήθηκε στις 10 Οκτωβρίου 1876 από γονείς αγρότες και καλούς χριστιανούς. Το 1902 παντρεύτηκε τον Αλέξανδρο, με τον οποίο έκανε δέκα παιδιά. Από αυτά, τέσσερα αγόρια και ένα κορίτσι ακολούθησαν μοναστική ζωή.

Η Άννα ήταν μια απλή γυναίκα, μικρή σε ανάστημα. Μπορεί να ήταν αναλφάβητη μεν, αλλά διέθετε εξαιρετικό μνημονικό. Έκλαιγε, όμως, συχνά και τα δάκρυά έτειναν να γίνουν μόνιμο χαρακτηριστικό της προσωπικότητάς της. Το μεγαλύτερό της παράπονο ήταν ότι όλα σχεδόν τα παιδιά της πέθαναν πριν φτάσουν τα γεράματα. Ο μόνος που τα κατάφερε ήταν ο π. Κλεόπας. Τρία αγόρια και μία κόρη απεβίωσαν στο μοναστήρι, ενώ οι υπόλοιποι πέθαναν στο χωριό που είχαν γεννηθεί. Παρόλα αυτά ο Θεός την είχε προικίσει με απαραμίλλη δύναμη, έτσι ώστε να μπορεί να σηκώσει τον βαρύ σταυρό που της είχε λάχει.

Μένοντας χήρα από το 1943, μεταφέρθηκε από τον π. Κλεόπα σε μοναστήρι. Το 1947 έγινε καλόγρια στη μονή της Παλαιάς Αγαπίας, παίρνοντας το όνομα Αγκαφία. Μετά από περισσότερες από δύο δεκαετίες, στις 15 Σεπτεμβρίου του 1968, η μοναχή Αγκαφία Ιλίες εκδήμησε εις Κύριον στην ηλικία των 92 ετών.

Τα τέκνα του Αλεξάνδρου και της Άννας Ιλίες

Μαρία

Ήταν η μεγαλύτερη κόρη της οικογένειας Ιλίες και

ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ

γεννήθηκε το 1903. Ως η πρωτότοκη, νοιαζόταν πολύ για τα μικρότερα αδέρφια της, δίνοντάς τους χρήσιμες συμβουλές. Παντρεύτηκε στον τόπο της και γέννησε μια κόρη. Χήρεψε όμως σε νεαρή ηλικία, ενώ μετά από λίγο πέθανε και η κορούλα της.

Βασίλειος

Γεννήθηκε το 1905 και ήταν το δεύτερο παιδί της οικογένειας Ιλίου. Μαζί με τους άλλους δύο μικρότερους αδελφούς του, τον Γεώργιο και τον Κωνσταντίνο (δηλ. τον μελλοντικό π. Κλεόπα) έβοσκε τα πρόβατα των γονιών του κοντά στη Σκήτη Κοζάντσα.

Εκεί είχε ως πνευματικό δάσκαλο και καθοδηγητή το γνωστό ιερομόναχο Παΐσιο Ολάρου, που ζούσε τότε στο δάσος της περιοχής. Το 1929 ο Βασίλειος εντάχθηκε ως μοναχός στη Σκήτη Σιχαστρία στο Νεάμτς, κάτω από την πνευματική καθοδήγηση του ηγουμένου Ιωαννικίου Μορόι. Μετά από δύο χρόνια άσκησης και υπακοής, φυλώντας κοπάδια, άφησε αυτόν τον κόσμο το καλοκαίρι του 1931.

Γεώργιος (μοναχός Γεράσιμος)

Γεννήθηκε το 1907. Ήταν άνθρωπος ήπιος, ευσεβής, σοφός και πολύ σκληρός με τον εαυτό του. Διαμορφώθηκε πνευματικά στη Σκήτη Κοζάντσα, κάνοντας υπακοή στον ιερομόναχο Παΐσιο Ολάρου. Γύρω στα τέλη του 1927 προσχώρησε στην Σκήτη Σιχαστρία και εκάρη μοναχός με το όνομα «Γεράσιμος». Ήταν ο πιο αδύναμος από όλους τους αδελφούς του, επιδιδόμενος αδιάκοπα σε προσευχές και νηστείες. Γνώριζε απ' έξω

ΓΕΡΩΝ ΚΛΕΟΠΑΣ

όλο το Ψ'αλτήρι και το επαναλάμβανε καθημερινά, ενώ έβροσκε τα βοοειδή της Σκήτης. Μετά από έξι χρόνια μοναστικής ζωής, παρέδωσε το πνεύμα του στον Κύριο το φθινόπωρο του 1933.

Προφίρα

Γεννήθηκε το 1910 και έμεινε ανύπαντρη. Αυτή σήκωνε το μεγαλύτερο βάρος των οικογενειακών υποχρεώσεων, άλλοτε δουλεύοντας στους αγρούς και άλλοτε φροντίζοντας τα μικρότερα της αδέρφια.

Μια μέρα, καθώς όργωνε στα χωράφια, αισθάνθηκε μια ξαφνική αδιαθεσία και παρακάλεσε τον αδελφό της, τον Κωνσταντίνο, να της διαβάσει μια προσευχή από το Ψ'αλτήρι. Όσο ο αδελφός της διάβαζε την προσευχή, η Προφίρα ξεψύχησε.

Κωνσταντίνος (π. Κλεόπας)

Γεννήθηκε στις 10 Απριλίου 1912. Ήταν το πέμπτο από τα δέκα παιδιά της οικογένειας Ιλίου. Έβγαλε το δημοτικό σχολείο του χωριού του μέσα σε επτά χρόνια και, όπως και η μητέρα του, διέθετε εξαιρετική μνήμη. Για τρία χρόνια υπήρξε μαζί με τους αδελφούς του πνευματικό παιδί του ιερομονάχου Παΐσιου Ολάρου, του αναχωρητή από τη Σκήτη Κοζάντσα.

Στις αρχές Δεκεμβρίου του 1929 προσχώρησε στην Σκήτη Σιχαστρία μαζί με τον μεγαλύτερο αδελφό του Βασίλειο. Μετά από τρεις ημέρες δοκιμασιών στην πύλη της σκήτης, έγινε τελικά δεκτός την ημέρα του Αγίου Ιεράρχη Σπυριδώνα, στις 12 Δεκεμβρίου. Γι' αυτό και ο π. Κλεόπας έδειχνε πάντα μεγάλη αφοσίω-

ση τόσο στον Άγιο Ιεράρχη Νικόλα, τον πολιούχο της εκκλησίας του χωριού του, όσο και στον Άγιο Ιεράρχη Σπυρίδωνα. Μέχρι το 1935 ο Κωνσταντίνος φύλαγε τα πρόβατα της Σκήτης μαζί με τους άλλους αδελφούς του. Στη συνέχεια υπηρέτησε τη θητεία του στο Μποτοσάνι. Επέστρεψε στη Σκήτη το φθινόπωρο του 1936 και εκάρη μοναχός στις 2 Αυγούστου 1937 με το όνομα «Κλεόπας». Έπειτα και μέχρι το καλοκαίρι του 1942 ο π. Κλεόπας έκανε υπακοή, προσέχοντας τα πρόβατα της σκήτης μαζί με τους πατέρες Γαλακτίωνα Ιλίο και Αντώνιο Ολάρου.

Τον Ιούνιο του 1942 γύρισε εντός της Σκήτης και διορίστηκε αναπληρωτής ηγούμενος, επειδή ο γέροντας Ιωαννίκιος Μορούι ήταν πολύ άρρωστος. Στις 27 Δεκεμβρίου 1944 ο π. Κλεόπας χειροτονήθηκε ιεροδιάκονος και στις 23 Ιανουαρίου 1945 ιερομόναχος από τον επίσκοπο Γαλακτίωνα Κορντούν, τον τότε γέροντα της Μονής του Νεάμτς. Μετά από αυτή την ημερομηνία εκλέγεται και επισήμως ηγούμενος της Σιχαστρία.

Το 1947, απαριθμώντας πάνω από εξήντα ψυχές στους κόλπους της, η Σκήτη Σιχαστρία αναβαθμίστηκε σε μοναστήρι, ενώ ο πρωτοσύγκελος Κλεόπας Ιλίο έγινε αρχιμανδρίτης με απόφαση του Πατριάρχη Νικοδήμου.

Το 1948 ο π. Κλεόπας αποσύρθηκε για έξι μήνες στα δάση γύρω από τη Σιχαστρία, επειδή τον παρακολουθούσαν τα πολιτικά όργανα εκείνης της εποχής.

Στις 30 Αυγούστου 1949, και κατόπιν αποφάσεως του πατριάρχη Ιουστινιανού, ο Αρχιμανδρίτης Κλεόπας Ιλίο μεταφέρθηκε μαζί με άλλους τριάντα κληρικούς στη Σουτσεάβα στη Μονή Σλάτινα, στην οποία τον είχαν ορίσει γέροντα. Στη θέση του στη Σιχαστρία

ΓΕΡΩΝ ΚΛΕΟΠΑΣ

έγινε ηγούμενος ο πρωτοσύγκελος Ιωήλ Γκεοργκίου.

Στη Σλάτινα ο π. Κλεόπας ίδρυσε μια κοινότητα που αριθμούσε περισσότερες από ογδόντα ψυχές. Μεταξύ 1952 και 1954 παρακολουθούνταν από την κρατική ασφάλεια και αποχώρησε στα βουνά της Στανισουάρα μαζί με τον ιερομόναχο Αρσένιο Παπατσιόκ. Μετά από δύο χρόνια ασκητικής ζωής, επέστρεψαν και οι δυο στη Σλάτινα με εντολή του Πατριάρχη Ιουστινιανού.

Το 1956 ο π. Κλεόπας επιστρέφει στη Σιχαστρία και την άνοιξη του 1959 φεύγει για τρίτη φορά στα βουνά του Νεάμτς, όπου έζησε ως ερημίτης για πάνω από πέντε χρόνια.

Το φθινόπωρο του 1964 επιστρέφει στη Μονή Σιχαστρία ως πνευματικός ολόκληρης της κοινότητας και επί τριάντα τέσσερα χρόνια ορμηλεύει ακούραστα κληρικούς και λαϊκούς. Στις 2 Δεκεμβρίου 1998 παρέδωσε το πνεύμα του στα χέρια του Χριστού.

Αικατερίνη

Ήταν η τρίτη αδελφή του π. Κλεόπα, γεννημένη το 1914. Αφού ολοκλήρωσε το δημοτικό σχολείο στο χωριό της, εισήλθε στον μοναχισμό στο μοναστήρι της Παλαιάς Αγαπίας. Ασκήτεψε κάποια χρόνια εκεί και έπειτα μετέβη στη Μονή Αγάθωνος Βοτοσανίων, όπου και απεβίωσε σε νεαρή ηλικία.

Μιχάι

Ήταν ο τρίτος αδελφός του π. Κλεόπα. Γεννήθηκε το 1917. Μαζί με τους αδελφούς του φυλούσε πρόβατα στα λιβάδια της Σκήτης Κοζάντσα για αρκετά χρόνια.

ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ

Το 1934 έγινε δεκτός ως δόκιμος στη Μονή Ντουράου, όπου έζησε για κάποια χρόνια. Στη συνέχεια αποσύρθηκε στη Σκήτη της Κοζάντσα, όπου και παρέδωσε το πνεύμα του στα χέρια του Κυρίου μας το 1940.

Χαρέτα

Γεννήθηκε το 1920. Παρακολούθησε το δημοτικό σχολείο του χωριού και βοηθούσε τους γονείς της στις αγροτικές τους εργασίες. Όπως και άλλοι από τους αδελφούς της, αποδήμησε στις πολιτείες των αγγέλων σε νεαρή ηλικία.

Άλλα δύο τέκνα

Η Άννα Γιέ απέκτησε και άλλα δύο παιδιά, τα ονόματα των οποίων ωστόσο δεν μας είναι γνωστά. Πέθαναν σε νηπιακή ηλικία και κηδεύτηκαν στο νεκροταφείο του χωριού.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΕΣ

Πώς ο μικρός Κωνσταντίνος έγινε τάμα στη Θεοτόκο

Κατά τους πρώτους δύο μήνες μετά τη γέννησή του, ο μικρός Κωνσταντίνος –ο μελλοντικός π. Κλεόπας– ήταν συνεχώς άρρωστος. Από ένα διάστημα και μετά δεν έτρωγε σχεδόν τίποτα και έκλαιγε μερόνυχτα ολόκληρα. Όλοι ανησυχούσαν για τη ζωή του.

Μην έχοντας τι άλλο να κάνει, η μητέρα του, η Άννα, πήγε με το άρρωστο βρέφος της στο γνωστό πνευματικό Κόνωνα Γκαβριλέσκου στη Σκήτη Κοζάντσα. Ο π. Κόνων ήταν γνωστός και ως μεγάλος εξορκιστής και είχε θεραπεύσει πολλούς ασθενείς μέσα από τη δύναμη της ιερής προσευχής.

Φτάνοντας στο κελί του, όπου τον περίμενε πολύς κόσμος, ξέσπασε σε κλάματα και του είπε το βάσανό της:

– Τι να κάνω, πάτερ μου; Το παιδί μου εδώ και κάποιον καιρό δε τρώει τίποτα και κλαίει συνέχεια. Φοβάμαι μήπως μου πεθάνει.

– Ξέρεις τι θα κάνεις; Θα τον παραδώσεις στη Θεοτόκο.

– Πώς θα τον παραδώσω στη Θεοτόκο;

– Άκουσε πώς. Πάρε ένα κεράκι και μια πετσέτα, έλα με το μωρό στην εκκλησία και εναπόθεσέ το μπροστά στην εικόνα της Παναγιάς.

Και αφού η μητέρα το ακούμπησε μπροστά στην εικόνα της Θεοτόκου, της είπε ο πνευματικός:

– Τώρα πες μαζί μου: «Παναγιά μου, σου παραδίδω αυτό το άρρωστο παιδί. Κάνε ό,τι νομίζεις με αυτό».

Τότε η μητέρα προσευχήθηκε με δάκρυα στα μάτια στην εικόνα της Παναγιάς, έκανε τρεις μετάνοιες και, πέφτοντας στα γόνατα, είπε με αναφιλητά: «Παναγιά μου, σου παραδίδω αυτό το άρρωστο παιδί. Κάνε ό,τι νομίζεις με αυτό». Και έκανε τρεις φορές τον γύρο της άγιας εικόνας.

Τότε ο μικρός Κωνσταντίνος ανάρρωσε και για το υπόλοιπο της ζωής του δεν ασθένησε καμιά άλλη φορά. Ο π. Κόνων είπε ότι αυτό το παιδί επρόκειτο να ζήσει περισσότερο από όλα τα άλλα της παιδιά.

Η γιατρεία του μικρού Κωνσταντίνου ήταν αναμφίβολα μια θαυματουργή πράξη της Παναγιάς, η οποία ξέρει να δείχνει το έλεός της απέναντι στις μητέρες που σέβονται και φοβούνται τον Θεό.

Τα παιδικά χρόνια

Από μικρό παιδί ο π. Κλεόπας έδειχνε μεγάλη ευσέβεια προς τη Θεοτόκο. Στα έντεκά του χρόνια είχε μάθει απ' έξω τον Ακάθιστο Ύμνο. Ο ίδιος έλεγε χαρκτηριστικά: «Ήμουν στο ξεφλούδισμα των καλαμποκιών στο χωράφι και φυλούσα το προσευχητάριό μου μέσα στα φύλλα από τη ρόκα του καλαμποκιού. Ώσπου να έρθει ο πατέρας μου να φέρει τα καλαμπό-